ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ, ΕΥΡΑΤΟΜ) 2021/135 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 12ης Νοεμβρίου 2020

για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου με λεπτομερείς όρους για τον υπολογισμό του πραγματικού συντελεστή προβλέψεων του κοινού ταμείου εγγυήσεων

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας,

Έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 ([1]), και ιδίως το άρθρο 213 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Σύμφωνα με το άρθρο 212 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 (στο εξής: δημοσιονομικός κανονισμός), οι προβλέψεις για την κάλυψη δημοσιονομικών υποχρεώσεων που προκύπτουν από χρηματοδοτικά μέσα, εγγυήσεις από τον προϋπολογισμό και χρηματοδοτική συνδρομή πρέπει να κρατούνται σε κοινό ταμείο εγγυήσεων. Οι πόροι του κοινού ταμείου προβλέψεων θα κατανέμονται σε συνιστώσες που αντιστοιχούν σε καθένα από τα εν λόγω συνεισφέροντα μέσα. Σύμφωνα με το άρθρο 213 παράγραφος 1 του δημοσιονομικού κανονισμού, οι προβλέψεις των εγγυήσεων από τον προϋπολογισμό και της χρηματοδοτικής συνδρομής προς τρίτες χώρες στο κοινό ταμείο εγγυήσεων πρέπει να βασίζονται σε έναν πραγματικό συντελεστή προβλέψεων.

(2) Ο πραγματικός συντελεστής προβλέψεων θα πρέπει να καθορίζεται με βάση τους αρχικούς συντελεστές εγγυήσεων που καθορίζονται χωριστά για κάθε δημοσιονομική εγγύηση ή χρηματοδοτική συνδρομή προς τρίτες χώρες σύμφωνα με το άρθρο 211 παράγραφος 2. Σύμφωνα με το άρθρο 213 παράγραφος 2 του δημοσιονομικού κανονισμού, θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο για το ποσό των πόρων του κοινού ταμείου προβλέψεων το οποίο προβλέπεται για πληρωμές σε περίπτωση κατάπτωσης της εγγύησης για περίοδο ενός έτους. Ο πραγματικός συντελεστής προβλέψεων θα εφαρμόζεται σε όλες τις συνιστώσες του κοινού ταμείου προβλέψεων που μπορούν να δημιουργήσουν ενδεχόμενη υποχρέωση για τον προϋπολογισμό της Ένωσης.

(3) Η μεθοδολογία για τον υπολογισμό του πραγματικού συντελεστή προβλέψεων θα πρέπει να βασίζεται σε καθιερωμένες μεθόδους για τη μέτρηση και τη διαχείριση πιστωτικών κινδύνων, οι οποίες χρησιμοποιούνται ευρέως στον χρηματοπιστωτικό τομέα. Οι μέθοδοι αυτές βασίζονται σε μεγάλο βαθμό στην εκτίμηση της κατανομής ζημιών του χαρτοφυλακίου πιστώσεων χωριστά και από κοινού για όλα τα συνεισφέροντα μέσα. Ειδικότερα, η μεθοδολογία επικεντρώνεται στην αξιολόγηση δύο συνιστωσών του πιστωτικού κινδύνου, της αναμενόμενης και των μη αναμενόμενων ζημιών.

(4) Ο πραγματικός συντελεστής προβλέψεων θα πρέπει να αντανακλά τα οφέλη της συγκέντρωσης δημοσιονομικών εγγυήσεων και χρηματοδοτικής συνδρομής προς τρίτες χώρες με διαφορετικά προφίλ κινδύνου και διαφορετικούς ρυθμούς ταμειακών ροών. Ως εκ τούτου, η μεθοδολογία για τον καθορισμό του επιπέδου πραγματικών προβλέψεων στο κοινό ταμείο προβλέψεων θα πρέπει να βασίζεται στην έννοια της διαφοροποίησης, καθιστώντας δυνατή τη βελτιστοποίηση του επιπέδου προβλέψεων που απαιτείται από τις αντίστοιχες βασικές πράξεις των συνεισφερόντων μέσων.

(5) Η συσχέτιση των ζημιών μεταξύ συνιστωσών του κοινού ταμείου προβλέψεων αποτελεί σημαντική εισροή για τον καθορισμό του πραγματικού συντελεστή προβλέψεων. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να καθιερωθεί άρτια προσέγγιση για την αξιολόγηση του επιπέδου συσχέτισης μεταξύ συνιστωσών.

([1]) ΕΕ L 193 της 30.7.2018, σ. 1.

(6) Ο πραγματικός συντελεστής προβλέψεων πρέπει να αποτελεί την αναφορά για τον υπολογισμό εκ μέρους της Επιτροπής των συνεισφορών από τον προϋπολογισμό στις προβλέψεις σύμφωνα με το άρθρο 211 παράγραφος 4 στοιχείο α) του δημοσιονομικού κανονισμού, για τυχόν αναπλήρωση των πόρων του κοινού ταμείου προβλέψεων σύμφωνα με το άρθρο 213 παράγραφος 4 στοιχείο β) του δημοσιονομικού κανονισμού ή για την επιστροφή στον προϋπολογισμό τυχόν πλεονάσματος προβλέψεων σύμφωνα με το άρθρο 213 παράγραφος 4 στοιχείο α) του δημοσιονομικού κανονισμού, για κάθε συνεισφέρον μέσο χωριστά. Ως εκ τούτου, ο πραγματικός συντελεστής προβλέψεων θα πρέπει να υπολογίζεται από τον οικονομικό διαχειριστή των πόρων του κοινού ταμείου προβλέψεων (στο εξής: ο οικονομικός διαχειριστής) σύμφωνα με την ετήσια δημοσιονομική διαδικασία.

(7) Σύμφωνα με το άρθρο 213 παράγραφος 1 του δημοσιονομικού κανονισμού, ο πραγματικός συντελεστής προβλέψεων πρέπει να παρέχει επίπεδο προστασίας έναντι των δημοσιονομικών υποχρεώσεων της Ένωσης ισοδύναμο με το επίπεδο προστασίας που θα παρείχαν οι αντίστοιχοι συντελεστές προβλέψεων σε περίπτωση κράτησης και διαχείρισης των πόρων μεμονωμένα. Αν οι αναγκαίες πληροφορίες για τον συνετό καθορισμό του πραγματικού συντελεστή προβλέψεων δεν είναι πλήρως διαθέσιμες, ο οικονομικός διαχειριστής θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ορίσει τον πραγματικό συντελεστή προβλέψεων στο 100 %, ως μέτρο διασφάλισης, για να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση με το εν λόγω άρθρο.

(8) Σύμφωνα με το άρθρο 282 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) του δημοσιονομικού κανονισμού, το άρθρο 213 του εν λόγω κανονισμού σχετικά με τον πραγματικό συντελεστή προβλέψεων πρέπει να εφαρμόζεται μόνο από την ημερομηνία εφαρμογής του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου μετά το 2020. Συνεπώς, η παρούσα απόφαση θα πρέπει να αρχίσει να εφαρμόζεται από την ίδια ημερομηνία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Η Επιτροπή παρέχει στον οικονομικό διαχειριστή τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) προβλέψεις εισροών και εκροών για τις σχετικές συνιστώσες του κοινού ταμείου προβλέψεων για τη σχετική περίοδο·

β) άλλες σχετικές πληροφορίες, αναγκαίες για τη διαπίστωση της επάρκειας της πρόβλεψης, με βάση τη μεθοδολογία για τον υπολογισμό του πραγματικού συντελεστή προβλέψεων.

2. Ο οικονομικός διαχειριστής υπολογίζει τον εφαρμοστέο πραγματικό συντελεστή προβλέψεων για τη σχετική ετήσια περίοδο σύμφωνα με τη δημοσιονομική διαδικασία, χρησιμοποιώντας τις πληροφορίες που παρέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Ωστόσο, κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο όσον αφορά τη συμμόρφωση με τη δημοσιονομική διαδικασία, ο οικονομικός διαχειριστής υπολογίζει τον εφαρμοστέο πραγματικό συντελεστή προβλέψεων για την πρώτη ετήσια περίοδο χρησιμοποιώντας τις διαθέσιμες και σχετικές πληροφορίες το συντομότερο δυνατόν.

3. Ο οικονομικός διαχειριστής υπολογίζει τον πραγματικό συντελεστή προβλέψεων χρησιμοποιώντας τη μεθοδολογία που καθορίζεται στο παράρτημα. Ο οικονομικός διαχειριστής συνοδεύει τον υπολογισμό του πραγματικού συντελεστή προβλέψεων με αξιολόγηση των συνθηκών της αγοράς και με κάθε άλλη σχετική παραδοχή, όπως ορίζεται στη μεθοδολογία, που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό.

Άρθρο 2

1. Ο οικονομικός διαχειριστής μπορεί να ορίσει τον πραγματικό συντελεστή προβλέψεων σε 100 %, με σκοπό να τηρηθεί η απαίτηση του άρθρου 213 παράγραφος 1 του δημοσιονομικού κανονισμού, δηλαδή να εξασφαλιστεί ότι το επίπεδο προστασίας έναντι των χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων της Ένωσης είναι ισοδύναμο με το επίπεδο προστασία που θα παρείχαν οι αντίστοιχοι συντελεστές προβλέψεων σε περίπτωση κράτησης και διαχείρισης των πόρων μεμονωμένα.

2. Η παράγραφος 1 εφαρμόζεται μόνο όταν οι πληροφορίες που αφορούν σημαντικό συνεισφέρον μέσο στο κοινό ταμείο προβλέψεων, οι οποίες είναι ουσιώδους σημασίας για τον συνετό υπολογισμό του πραγματικού συντελεστή προβλέψεων, δεν είναι πλήρως διαθέσιμες.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Αρχίζει να εφαρμόζεται από την ημερομηνία εφαρμογής του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου για την περίοδο μετά το 2020.

Βρυξέλλες, 12 Νοεμβρίου 2020.

Για την Επιτροπή
Η Πρόεδρος
Ursula VON DER LEYEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

1. Ο πραγματικός συντελεστής προβλέψεων του κοινού ταμείου προβλέψεων υπολογίζεται λαμβανομένου υπόψη του ποσού αναμενόμενων και μη αναμενόμενων ζημιών για κάθε συνεισφέρον μέσο και του συντελεστή διαφοροποίησης, ο οποίος αποτυπώνει τη συσχέτιση μεταξύ των ζημιών των συνεισφερόντων μέσων, όπως ορίζεται στον ακόλουθο τύπο:

$$EPR_t = \frac{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t} * DR}{\sum_{i=1}^{N} EL_{i,t} + x_t * \sum_{i=1}^{N} UL_{i,t}}$$

Όπου

EPR_t – ο πραγματικός συντελεστής προβλέψεων, εκφρασμένος ως ποσοστό του ποσού των πόρων που προβλέπονται για πληρωμές σε περίπτωση κατάπτωσης της εγγύησης για το έτος *t*, σε περίπτωση κράτησης και διαχείρισης της πρόβλεψης για συνεισφέροντα μέσα μεμονωμένα·

$EL_{i,t}$ – η αναμενόμενη ζημία για τη συνιστώσα *i*, για το έτος *t*, η οποία καθορίζεται από τις διατάκτριες υπηρεσίες για τη σχετική συνιστώσα και αντιστοιχεί στο ποσό των πόρων που είναι αναγκαίο για την κάλυψη αναμενόμενων καταπτώσεων εγγύησης για το έτος *t*·

$UL_{i,t}$ – η μη αναμενόμενη ζημία για τη συνιστώσα *i*, για το έτος *t*, η οποία καθορίζεται από τις διατάκτριες υπηρεσίες για τη σχετική συνιστώσα και αντιστοιχεί στη μεταβλητότητα (τυπική απόκλιση) της αναμενόμενης ζημίας για τη συνιστώσα·

$_{i,j}$ – η συνιστώσα $\boldsymbol{i, j}$·

t – το έτος $\boldsymbol{t}$, όπου *t* αντιστοιχεί στη συνολική διάρκεια ζωής της σχετικής συνιστώσας·

x_t – ο συντελεστής προσαρμογής, εκφρασμένος ως ποσοστό $UL_{i,t}$ για το έτος *t*, ο οποίος αντιστοιχεί στο περιθώριο που είναι αναγκαίο για την κάλυψη της βραχυπρόθεσμης μεταβλητότητας των εκτιμήσεων ζημιών, με σκοπό την παροχή πρόσθετης προστασίας έναντι της ανεπαρκούς ρευστότητας·

$\rho_{i,j}$ – ο πίνακας συσχέτισης μεταξύ των ζημιών των επιμέρους συνιστωσών κατά τη διάρκεια ζωής των συνεισφερόντων μέσων·

DR – ο συντελεστής διαφοροποίησης, που αντιστοιχεί στη διαφορά μεταξύ του αθροίσματος των μη αναμενόμενων ζημιών καθ' όλη τη διάρκεια ζωής όλων των συνεισφερόντων μέσων στον παρονομαστή και των κοινών μη αναμενόμενων ζημιών καθ' όλη τη διάρκεια ζωής για όλες τις συνιστώσες, ο οποίος υπολογίζεται ως εξής:

$$DR = \frac{\sqrt{\sum_{i=1}^{N} \sum_{j=1}^{N} UL_{i,T} UL_{j,T} \rho_{i,j}}}{\sum_{i=1}^{N} UL_{i,T}}$$

2. Ο συντελεστής διαφοροποίησης υπολογίζεται από τον οικονομικό διαχειριστή για το έτος *t*, με βάση τις πληροφορίες από τις διατάκτριες υπηρεσίες και τις εκτιμήσεις του πίνακα συσχέτισης.

3. Ο πίνακας συσχέτισης μεταξύ των συνιστωσών καθορίζεται από τον οικονομικό διαχειριστή, με τη χρήση ιστορικών δεδομένων, εφόσον είναι διαθέσιμα, προσεγγιστικών δεδομένων για τις συνιστώσες που χρησιμοποιούν δημοσίως διαθέσιμα δεδομένα (όπως δείκτες ομολόγων, μετοχών), τα οποία αναπαριστούν τη γεωγραφική ή τομεακή κάλυψη για τις αντίστοιχες συνιστώσες. Ο πίνακας συσχέτισης μπορεί να προσαρμόζεται από τον οικονομικό διαχειριστή ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι συνθήκες της αγοράς και άλλοι σχετικοί παράγοντες.